

[Niels Helveg Petersen]

reglerne betaler en negativ rente. Hvordan kan man under sådanne forhold forestille sig, at man kan øge interessen for investeringer i de produktive erhverv?

Denne sammenhæng er heldigvis ved at gå op for flere og flere, også af erhvervenes folk. Jeg undrer mig derfor over, at de partier, der siger, at de vil styrke erhvervene, endnu ikke har opdaget eller villet opdage, at man er nødt til at interessere sig for den mekanik, der ligger her, hvis man skal øge de erhvervsmæssige investeringer. Hidtil har vi fra disse partiers side mødt en total afvisning af at ændre på fradragsreglerne, men det harmonerer meget dårligt med disse partiers samtidig udtalte ønske om at øge de produktive investeringer.

Vi kommer ikke uden om at tage fat på en omlægning af fradragene i skattelovgivningen, hvis der skal føres indkomstpolitik, hvis investeringerne skal øges, og hvis vi skal bekæmpe ledigheden. Det er vi enige med regeringen i, men derimod ikke i den metode, regeringen har skitseret til at løse problemet. Vi håber, at regeringen vil lytte til et godt råd fra det radikale venstre i dette spørgsmål.

I øvrigt er det en stor svaghed ved regeringens oplæg, at det er uforståeligt. Det bidrager dermed til at skabe usikkerhed og utryghed om de fremtidige skattevilkår, og det kan modvirke befolkningens forståelse for ændringer i skattelovgivningen, som kan understøtte indkomstpolitikken.

Det radikale venstre har i denne samling fremsat forslag om medeje for de ansatte. Forslaget bygger på overskudsdeling. Når virksomhedens omkostninger er betalt og egenkapitalen har fået en rimelig forrentning, skal ansatte og ejere dele det overskydende overskud ligeligt. De ansattes andele skal blive stående i virksomheden og styrke virksomhedens selvfinansiering.

Det radikale forslag adskiller sig klart fra socialdemokratiets og LOs forslag i sin principielle opbygning. En central fond indgår ikke i det radikale forslag. Derimod sigter det meget direkte imod det, som er hovedproblemet, nemlig at sikre de ansatte på de større virksomheder en andel i de værdier, der skabes.

Det står os klart, at forslaget vil vække modstand både i LO og hos mange erhvervsfolk. men de mennesker, der modsætter sig, at man nu går i gang med lovgivning på det

te område, vil jeg gerne spørge: hvordan forestiller man sig egentlig, at virksomhedernes indtjening kan styrkes, hvis vi bare fortsætter som hidtil? Vores erfaring i mange år har jo været, at når de ansatte ingen andel får i værdistigningen, så samler al interesse sig om lønningsposens indhold. Vores erfaring er, at det aftalesystem, vi lever med, giver til resultat, at virksomhedernes indtjeningsevne udhules. Lovgivningen om medejendomsret tjener mange formål. Den tjener selvfølgelig til en nødvendig demokratisering af ejendomsforholdene, men den tjener også til at styrke virksomhedernes indtjeningsevne og bidrager dermed til at styrke vores økonomi.

Efter vores opfattelse er tiden nu til efter mange års diskussion, at medejendomsret finder sin plads i praktisk lovgivning. Vi ved vel, at dette ikke endnu er nogen stor folkesag. Endnu forholder det sig tilsyneladende sådan, at begge parter på arbejdsmarkedet tror, at kampen om lønindkomsterne er det vigtigste. Men jeg er aldeles overbevist om, at medejendomsret er en forudsætning for en fornuftig økonomisk politik, for et bedre samfund og for en langsigtet indsats for, at modsætningerne i vort samfund ikke skal forstærkes, men tværtimod kan formindskes.

Hr. Poul Schlüter gjorde den bemærkning om vort forslag, at vi skulle have ført forhandlinger med arbejdsgiverne. Det er allerede dementeret af hr. Svend Haugaard.

Hr. Poul Schlüter kom til at sige i forbindelse med omtalen af vort forslag – ganske vist i en bisætning og uden nogen stærk betoning – at der her var tanker, der ikke var de konservative fremmed. Ja, hr. Poul Schlüter gik endda så langt, at han tilbød at forhandle med LO. Jeg vil sige, at vi ikke tager mod tilbuddet. Vi ville nok synes, det var at sætte ræven til at vogte gæs at lade hr. Poul Schlüter forhandle vort forslag. Men den åbning, der var i hr. Poul Schlüters indlæg interesserede mig. Den åbnede tilsyneladende op for, at der i det konservative folkeparti er en gryende forståelse for, at vi måske nok her nærmer os et centralt område.

Vi mener, det er meget vigtigt, at lovgivningen om medejendomsret lægges sådan til rette, at et fuldt færdigt system ikke presses ned over de meget forskelligartede virksomheder. Allerede fra starten bør lovgivningen om medejendomsret bygge på aktiv medvirken fra ledelse og ansatte for at sikre, at lov-